

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Eco Energy Solutions s. r. o.**
sídlem Politických obětí 118, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024 č. j. 1608480/24/3207-51522-809355 a č. j. 1611921/24/3207-51522-809355, ve věci námitek

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedených rozhodnutí žalovaného, jimiž byly zamítnuty žalobcovy námitky ve věci úroku z daňového odpočtu na DPH za zdaňovací období červenec 2019 a říjen 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce v žalobě obecně uvedl, že žalovaný při stanovení úroku z vratitelného přeplatku ze zadržovaného nadměrného odpočtu na DPH za zdaňovací období červenec a říjen 2019 nepostupoval v souladu s relevantní judikaturou Soudního dvora Evropské unie a Nejvyššího správního soudu České republiky. Nadměrný odpočet na DPH byl žalobci zadržován na základě

probíhajícího daňového řízení, jehož výsledkem bylo vydání rozhodnutí o odvolání až v roce 2023, od zahájení daňové kontroly do vydání odvolacího rozhodnutí tak uplynuly více než 4 roky. Žalovaný podle žalobce pochybil, když žalobci s ohledem na průběh daňového řízení nepřiznal úrok podle § 254a DŘ v platném znění.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce nekonkretizoval, v čem spočívá rozpor napadených rozhodnutí s judikaturou, proto žalovaný odkázal na text svých rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalovaný rozhodnutími ze dne 18. 4. 2024 zamítl žalobcovy námitky proti vyrozuměním o úroku z daňového odpočtu ze dne 16. 10. 2023. Žalovaný uvedl, že žalobci byl přiznán úrok z daňového odpočtu s uplatněním úrokové sazby v období do 31. 12. 2020 podle § 254a odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „DŘ“), účinného do 31. 12. 2020, a v období od 1. 1. 2021 podle § 254a odst. 5 DŘ, účinného od 1. 1. 2021. Žalovaný vysvětlil, proč postupoval podle těchto znění DŘ (odst. 5 rozhodnutí), proč v daném případě není možno použít rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) populárně zvané Kordárna a EP Energy Trading (odst. 7 až 9 rozhodnutí) a dále provedl vyhodnocení kritérií, týkajících se poskytnuté reparace v případech dlouhého zadržování daňového odpočtu, včetně srovnání konkrétních úrokových sazeb peněžních ústavů (odst. 10 až 13 rozhodnutí), se závěrem, že žalobci byl přiznán úrok ve výši představující adekvátní reparaci.
6. Krajský soud především připomíná, že *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.* (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78).
7. Žalobce v žalobě nekonkretizoval judikaturu, podle níž měl dle jeho názoru žalovaný postupovat. Pokud se domáhal toho, aby mu byl přiznán „úrok podle § 254a DŘ v platném znění“, pak k tomu soud uvádí, že žalovaný postupoval zcela správně, v souladu s relevantní právní úpravou i judikaturou, vše žalobci podrobně vysvětlil a žalobce na argumentaci žalovaného nijak nereagoval. Soud proto uzavírá, že se ztotožňuje s odůvodněním napadených rozhodnutí a v podrobnostech na ně odkazuje. K otázce úroku z daňového odpočtu podle § 254a odst. 3 DŘ ve znění od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020 pak připomíná též

rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2024 č. j. 8 Afs 274/2022-48, v němž NSS dospěl ke stejným závěrům jako žalovaný ve zde napadených rozhodnutích.

8. S ohledem na výše uvedené soud zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
9. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. ledna 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu